

23. april 2010
J.nr. 2010-5101-06
NB

Dir. tlf. 33 92 54 09
nb@dkuni.dk

Kære videnskabsminister og medlemmer af Folketingets Udvalg for Videnskab og Teknologi

Forhandlingerne om revisionen af universitetsloven er begyndt, og vi vil fra Danske Universiteters side gerne orientere om de udfordringer, vi opfatter som særligt centrale i denne sammenhæng.

For det første er det afgørende for Danske Universiteter at understrege, at de primære problemer i styringen af universitetssektoren ikke skal findes i universitetsloven. Faktisk kan man i universitetsloven (især i bemærkningerne) finde mange positive intentioner om at skabe stærke universiteter med dygtige forskere og undervisere, handlekraftige ledelser og autonomi.

Der er således i vid udstrækning overensstemmelse mellem intentionen i universitetsloven og mange af de anbefalinger, der kan genfindes i Evalueringsrapporten af 2009 – især i dennes bemærkninger om indførelse af en højtillidsstrategi. Jeg vil derfor også gerne henvise til Danske Universiteters høringssvar i forbindelse med offentliggørelsen af Evalueringsrapporten.

Det store problem for sektoren har derimod været, at intentionerne ikke er blevet indfriet. Der er især vokset flere bestemmelser frem for uddannelserne, og styringsredskaber såsom udviklingskontrakter og færdiggørelsesbonusser er indført uden reduktion af anden styring.

I den anledning skal jeg da ikke undlade at henvise til, at Danske Universiteter har fremsendt et brev til Videnskabsministeriet med 25 forslag til regelforenklings på uddannelsesområdet. Det er vores håb, at brevet og den hidtidige dialog med ministeriet kan føre til både enklere regler og færre regler på uddannelses-

området, således at universiteterne hver især får bredere rammer at handle inden for.

Danske Universiteter vil opfordre til, at den nye universitetslov følger op på intentionen om at skabe en enstrengt ledelse og Universitetsevalueringens påpegnings af værdien af at have et forskelligartet udbud af universitetsmodeller i landet. De danske universiteter skal være konkurrencedygtige internationalt ved at kunne udfolde sig forskelligt. Ikke ved at blive ens.

Helt konkret betyder det, at man må arbejde hen imod en individuelt tilpasset styring af sektoren. For eksempel må udviklingskontrakterne blive mere kortfattede og holde fast i (gerne udbygge), at de skal afspejle det enkelte universitets særlige udfordringer og prioriteringer.

En anden konkret sag vedrører medarbejderindflydelse. Danske Universiteter finder det naturligvis afgørende, at der er gode rammer for medarbejderindflydelse, og naturligvis skal det enkelte universitet kunne redegøre for sit valg af model for medarbejderindflydelse. Vi er derimod skeptiske over for, at man fra centralt hold opstiller en standardmodel, eksempelvis for Akademisk Råds rolle, for inddragelse på institutniveau eller for udpegning af eksterne bestyrelsesmedlemmer. Det er områder, hvor hvert enkelt universitet skal have plads til at finde sin egen løsning.

Til gengæld er der én ting, universiteterne alle ønsker en fælles model for: flerårige forlig om økonomien, således at universiteterne kan planlægge fremad i tiden. Derfor vil det være meget hensigtsmæssigt, hvis der i forbindelse med revisionen af universitetsloven bliver indgået aftale om fremover at lave flerårige forlig om universiteternes finansiering, herunder især taxameterstørrelser og basismidler.

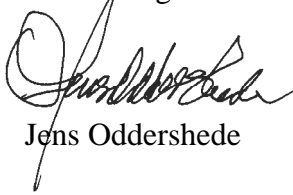
En sidste, men meget afgørende pointe, vedrører ejerskabet af eksterne midler. Bemærkningerne til universitetsloven (§ 17, stk. 2) har på fornuftig vis indført et princip om, at universitetet er modtager af eksterne bevillinger samt ansvarligt for forvaltningen heraf. Danske Universiteter finder det afgørende, at dette princip fastholdes – og at man følgelig reviderer den foreslåede bestemmelse i lov om forskningsrådgivning (§ 13, stk. 2 og § 21a, stk. 2), hvorefter ejerskabet overføres til den enkelte forsker.

Hvis ikke bestemmelsen om universitetets ejerskab opretholdes, vil det for det første gøre det meget usikkert for universiteterne at medfinansiere større eksterne programmer, f.eks. ved at investere i infrastruktur; for det andet kan der let opstå problemer med hensyn til projekternes gennemførelse, hvis projektejeren bliver syg, for i det tilfælde har universitetet ikke ejerskab til projektet og dermed forpligtelsen til at sikre dets gennemførelse.

Danske Universiteter vil da også gerne slå fast, at der hidtil ikke har været problemer med den eksisterende bestemmelse. Der er fundet praktiske løsninger på flytninger af endog meget store projekter på tværs af institutionerne i forbindelse med

personaleflytninger; ikke på trods af institutionernes ejerskab af projekterne – men på grund af ejerskabet.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jens Oddershede', written in a cursive style.

Jens Oddershede